

B9-0539/2021

19.10.2021

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

a lengyelországi jogállamisági válságról és az uniós jog elsőbbségéről
(2021/2935(RSP))

Ryszard Antoni Legutko, Mazaly Aguilar, Adam Bielan, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Ryszard Czarnecki, Margarita de la Pisa Carrión, Carlo Fidanza, Raffaele Fitto, Anna Fotyga, Michiel Hoogeveen, Ladislav Ilčić, Patryk Jaki, Krzysztof Jurgiel, Karol Karski, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joanna Kopcińska, Zdzisław Krasnodębski, Elżbieta Kruk, Zbigniew Kuźmiuk, Beata Mazurek, Andżelika Anna Możdżanowska, Tomasz Piotr Poręba, Elżbieta Rafalska, Rob Rooker, Robert Roos, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Raffaele Stancanelli, Beata Szydło, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Grzegorz Tobiszowski, Valdemar Tomaševski, Evžen Tošenovský, Witold Jan Waszczykowski, Jadwiga Wiśniewska, Jan Zahradil, Anna Zalewska, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
az ECR képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a lengyelországi jogállamisági válságról és az uniós jog elsőbbségéről
(2021/2935(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 7. és 19. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a lengyel Alkotmánybíróság 2021. október 7-én ítéletet hozott a K 3/21. sz. ügyben, amelyben megállapította, hogy az EUSZ egyes rendelkezéseinek bizonyos értelmezései oly módon, amely a nemzetközi jog elsőbbségét eredményezi a lengyel alkotmánnyal – Lengyelország legfőbb jogszabályával – szemben, sértik az alkotmányt;
- B. mivel 2021. október 12-én az ítéletet közzétették Lengyelország hivatalos lapjában, a *Dziennik Ustaw*-ban, vagyis az kötelezővé vált a lengyel jogrendszerben;
- C. mivel 2005 óta a lengyel Alkotmánybíróság többször is kijelentette, hogy az alkotmányjog elsőbbsége más jogforrásokkal szemben közvetlenül a lengyel alkotmányból ered; mivel ezeket a határozatokat az Alkotmánybíróság tagjai különböző összetételekben hozták, és a tagokat Lengyelország uniós csatlakozása óta valamennyi politikai formációból választották meg;
- D. mivel a Marek Safjan bíró által elnökölt Alkotmánybíróság már 2005-ben megállapította azt az elvet, hogy „az Alkotmány a Lengyel Köztársaság legfőbb törvénye a Lengyel Köztársaságot kötő valamennyi nemzetközi szerződéssel kapcsolatban, beleértve az egyes ügyekben a hatáskörök átruházásáról szóló megállapodásokat is”, és hogy „az Alkotmány Lengyelország területén az érvényesség és az alkalmazás tekintetében elsőbbséget élvez”¹;
- E. mivel ezt az elvet az Alkotmánybíróság későbbi ítéletei, köztük a 2006. december 19-i (P 37/05) ítélet is megerősítette, amely kimondta, hogy „az Alkotmánybíróság köteles úgy értelmezni álláspontját, hogy alapvető fontosságú és rendszerszintű kérdésekben, a lengyel alkotmány tekintetében megtartja a »végső jogorvoslati bíróság« pozícióját”, valamint a 2010. november 24-i ítéletben (K 32/09), amely kimondta, hogy „a hatásköröknek az EU-ra történő átruházása nem sértheti az alkotmány elsőbbségének elvét, és nem sértheti az alkotmány egyetlen rendelkezését sem”;
- F. mivel különböző uniós országok alkotmánybíróságai többször megvizsgálták az uniós jog alkotmányosságát, és számos alkalommal kijelentették, hogy a nemzeti alkotmányok elsőbbséget élveznek az uniós joggal szemben; mivel különösen a német szövetségi alkotmánybíróság, az olasz alkotmánybíróság, a cseh alkotmánybíróság és a dán legfelsőbb bíróság azon az állásponton van, hogy az uniós jogot és az Európai Unió Bíróságának tevékenységét az alkotmányos normák szempontjából felül kell vizsgálni –

¹ K 18/04. sz., 2005. május 1-i ítélet.

beleértve azokat is, amelyek meghatározzák az adott tagállam által az EU-ra átruházott hatáskörök határait;

1. hangsúlyozza, hogy a lengyel Alkotmánybíróság 2021. október 7-i ítélete összhangban van a lengyel Alkotmánybíróság és számos más európai alkotmánybíróság korábbi ítélkezési gyakorlatával;
2. úgy véli, hogy Lengyelország tiszteletben tartotta az uniós jog kötelező erejű szabályait, amennyiben azokat a Szerződések által kifejezetten és kifejezetten az Unióra ruházott területekre vonatkozóan állapították meg;
3. hangsúlyozza, hogy az ítélet nem érinti azokat a területeket, amelyek vonatkozásában az EU az uniós szerződések által kifejezetten és szó szerint átruházott hatáskörrel rendelkezik;
4. úgy véli, hogy az uniós jog nemzeti alkotmányokkal való összhangjának vizsgálata Európában bevett gyakorlat, és ez önmagában korlátozza az uniós jog nemzeti joggal szembeni elsőbbsége elvének alkalmazását;
5. hangsúlyozza, hogy a tagállamok alkotmánybíróságainak pozíciója felhatalmazza és legitimálja őket, mint „az alkotmányok őreit”, és végső soron az alkotmánybíróságnak kell döntenie a szabályok jogszerűségéről és alkalmazhatóságáról egy adott területen;
6. hangsúlyozza, hogy a Szerződések szerint az EU nem szuperhatalom, hanem szuverén államok szövetsége;
7. megjegyzi, hogy más országok bíróságainak és törvényszékeinek ítéletei nem jelentették az EU-ból való kilépéshez vezető út kezdetét, mivel ezek az ítéletek csupán a nemzeti alkotmányok elsőbbségét hangsúlyozzák olyan ügyekben, amelyekben az EU nem rendelkezik a tagállamok által átruházott hatáskörrel;
8. kifejezi sajnálatát amiatt, hogy az ítéletet ellenzői néha úgy jellemzik, mintha annak lenne bizonyítéka, hogy Lengyelország ki akar lépni az EU-ból;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.